

Coöperatieve Rabobank Flevoland U.A.
T.a.v. de directie de heer D.R.J. Brouwers
Postbus 250
8200 AG Lelystad
E-mail: info@flevoland.rabobank.nl

Datum:
7 april 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
G.J.M. Keurentjes en J.A.J.M. Friesen /
beschouwingen incassoprocedure borg
Ons kenmerk: WBA30KeurRaboBesch20150407

Geachte heer Brouwers,

Inzake bovengenoemde G.J.M. Keurentjes en J.A.J.M. Friesen richten wij ons tot u met het volgende.

Definitief geworden beschouwingen en conclusie.

Wij hebben een voorlopig onderzoek verricht naar het functioneren van de Rabobank Flevoland U.A. en uw gemachtigde Groenewegen en Partners Gerechtsdeurwaarders te Hilversum, inzake bovengenoemd dossier. Per brief gedateerd 23 maart 2015 met bijlagen / beschouwingen bent u daarvan op de hoogte gesteld. Deze brief met bijlagen is geacht hier integraal te zijn opgenomen en herhaald.

Op onze brief met bijlagen van 23 maart 2015 en gelijklopend e-mail bericht, heeft u op 1 april jl. gereageerd per brief. Kort gezegd luidt uw reactie als volgt. Omdat de zaak onder de rechter is wilt u niet inhoudelijk reageren. Het standpunt van de bank staat vermeld in gerechtelijke stukken en de gedaagde kan te allen tijde volledig onderbouwde en reële voorstellen doen nadat vonnis is gewezen.

Onze reactie hierop luidt als volgt.

Op 23 maart jl. bent u uitgenodigd om schriftelijk, en van schriftelijke bewijsstukken voorziene wijzigingsvoorstellen op onze beschouwingen van 23 maart jl. in te dienen.

Wij stellen vast dat inzake uw schriftelijke antwoord van 1 april jl. niet één letter besteedt aan inhoudelijk verweer tegen de standpunten zoals verwoord in onze voornoemde beschouwingen. Kennelijk heeft u geen inhoudelijk verweer tegen onze beschouwingen, anders had u die wel ingebracht in voornoemd antwoord. Ook in de gerechtelijke stukken ontbreekt elk inhoudelijk verweer op de aan de orde gebrachte standpunten en vragen.

Wij hebben kennis genomen van uw schriftelijke reacties van 1 april jl. maar de inhoud daarvan geeft ons geen aanleiding onze beschouwingen van 23 maart jl. te wijzigen.

Dat heeft tot gevolg dat onze 'beschouwingen' thans een definitieve status hebben gekregen en voor publicatie beschikbaar zijn. Onderstaand treft u onze samenvatting en conclusie nog een keer aan.

De samenvatting en conclusie uit de beschouwingen.

- i. In augustus 2005 verhoogt de rabobank afdeling 'bijzonder beheer' het krediet met € 700.000,-.
- ii. Op basis waarvan verhoogde bijzonder beheer dit krediet met € 700.000,-?
- iii. Waarom vraagt de rabobank daarbij een persoonlijke borgstelling van € 1 miljoen, waar de ondernemer niet sterk genoeg voor is? Zijn de risico's van deze borg wel besproken?

- iv. In november 2006 failleren de krediet-nemende besloten vennootschappen nadat de rabobank het krediet heeft opgezegd. Dat is ruim een jaar na de kredietverhoging! Waarom een opzegging?
- v. Waarom brengen de zekerheden (zakelijk en privé onroerend goed en bedrijfsinventaris) zo weinig op?
- vi. Bij de incasso van de borg eist de gemachtigde Groenewegen van de rabobank incassokosten ter grootte van € 150.000,-. Is dit (g)een 'onredelijk bezwarende bepaling' van de rabobank?
- vii. De gemachtigde Groenewegen van de rabobank laat alle feiten en omstandigheden die tezamen geleid hebben tot de incasso van de borg (lees: het verlies voor de rabobank van ca. € 1 miljoen) altijd en overal bewust buiten beschouwing. Waarom doet zij dat? Om de rol van de rabobank in deze affaire te ontkennen, te verzwijgen en te negeren? De rechter behoort toch te beschikken over deze cruciale informatie om tot een juist oordeel te kunnen komen?
- viii. In haar conclusie van repliek stelt de gemachtigde Groenewegen van de rabobank dat de gemachtigde van Keurentjes c.s. geen 'bewijsstukken of onderbouwing' geeft in haar conclusie van antwoord. Maar de 'bewijsstukken of onderbouwing' die zijn gevraagd van de gemachtigde Groenewegen ontbreken geheel (zie ook punt vii). Die hadden toch bij de dagvaarding gevoegd moeten en kunnen zijn?
- ix. Wat verstaat de rabobank onder haar 'zorgplicht' in dezen?
- x. Wat verstaat de gemachtigde Groenewegen van de rabobank onder haar 'zorgplicht' in dezen?
- xi. Zowel de gemachtigde Groenewegen van de rabobank (opdrachtnemer) als de rabobank (opdrachtgever) manipuleren bewust de rechter door zo veel mogelijk relevante informatie, danwel de historische realiteit, niet aan de rechter beschikbaar te stellen bij de dagvaarding met als gevolg dat de rechter geen juist en geen volledig beeld heeft of krijgt van de ontstaansgeschiedenis die aanleiding gaf tot de incasso van de borg. Dat heeft tot gevolg dat de rechter geen juist oordeel kan vellen in het vonnis.

Onze conclusie.

Wij stelden ons in dit voorlopige onderzoek de vraag of 'zonder twijfel' u, de Rabobank Flevoland U.A. en uw gemachtigde Groenewegen en Partners Gerechtsdeurwaarders te Hilversum, inzake bovengenoemd dossier, te vertrouwen zijn en als betrouwbaar beoordeeld kunt worden. In onze ogen was het antwoord op die vraag: nee!

Op grond van bovenstaand definitief geworden onderzoek c.q. definitief geworden beschouwingen luidt het definitieve antwoord op deze vraag ook: 'nee'!

Vervolgconclusie: systeemcrash?

Wij trekken uit de gang van zaken tot nu toe de voorlopige conclusie dat er in dezen sprake is van een systeemcrash. Dat wil zeggen dat niet het systeem van 'Justitia' c.q. haar beleidsdoeleinden bepalen wat er gebeurt in een gerechtelijke procedure, maar dat dit wordt bepaald door de mensen die dit systeem 'bezetten' c.q. de subjectieve doeleinden (!) van hen tezamen bepalen hoe een gerechtelijke procedure uiteindelijk (financieel) eindigt voor de andere partij.

Dit zou ook kunnen bevestigen waarom 'een dief geen aangifte doet tegen een andere dief'?

De Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V. is een aan het maatschappelijk verkeer deelnemende organisatie. Zij adviseert tal van personen en ondernemingen die in financiële problemen zijn gekomen ongeacht de oorzaak. Zij acht het haar maatschappelijke plicht om tegen - in haar ogen - onoorbare situaties verweer te voeren en deze onoorbare situaties te bestrijden en helpen voorkomen. Indien nodig publiceert zij over waargenomen onoorbare situaties met het doel herhaling ervan te bestrijden en te voorkomen. Een nadere uitwerking van dit beleid treft u aan op de volgende pagina's 4 t/m 6 van deze brief.

Thans vindt binnen 2 weken na heden publicatie plaats van onze beschouwingen en conclusie onder ons conveniërende voorwaarden en melding aan alle relevante maatschappelijke partijen, waaronder de betrokken rechtbank, relevante toezichthouders en het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Doelgroep daarnaast is elke Nederlander van 18 tot en met 81 jaar. Hierover is geen enkele vorm van communicatie mogelijk.

Wij behouden ons het recht voor latere ontwikkelingen in dit dossier alsnog in de beschouwingen op te nemen. Ook zijn wij vrij om dossiers waarin u en uw gemachtigde Groenewegen actief zijn of zijn geweest aan een onderzoek te (laten) onderwerpen.

Hoogachtend,

J.G. Scholten

Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

Bijlage(n):

- beschouwingen van 23 maart 2015 (reeds in uw bezit)
- 'Juridisch advies nodig versie 09?' (alleen digitaal) op www.bedrijfsadviseur.biz

Een nadere uitwerking van het publicatiebeleid van de Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V..

Algemeen.

Wat zijn de uitgangspunten en standpunten bij de verantwoording door WBA van het publiceren van haar notities met bevindingen en casussen?

1. WBA en algemene uitgangspunten.

2. WBA en specifieke uitgangspunten 'georganiseerde' rechtspraak en advocatuur.

3. WBA standpunten.

1. WBA en algemene uitgangspunten.

- a. WBA bezit de vrijheid van meningsuiting om te publiceren over in haar ogen onoorbare praktijken.
- b. Heeft daarbij geen belang in de zin van financieel voordeel of iets dergelijks.
- c. Heeft de maatschappelijke plicht om onoorbare praktijken uit haar advieswerkzaamheden aan te kaarten en desnoods te melden of te publiceren teneinde herhaling ervan te beperken, te bestrijden of te helpen voorkomen. Zij doet dat mede door het opstellen en versturen van brieven aan de betrokkenen en door die brieven op haar website www.bedrijfsadviseur.biz te plaatsen.
- d. De partij die onoorbaar handelt, of de partij die toestaat onoorbaar te handelen, bijvoorbeeld in een opdrachtgever – opdrachtnemer relatie, heeft er direct of indirect (financieel) voordeel bij gehad onoorbaar te (laten) handelen.
- e. Uit het onoorbaar handelen vloeit voort dat een andere partij, meestal een relatie van WBA, er (financieel) nadeel van ondervindt of heeft ondervonden.
- f. De onoorbare praktijken zijn in regelingen, het nalaten van handelingen, nalatigheden en / of in 'achterkamertjes of in Dark Rooms' in de vorm van heimelijke afspraken tot stand gekomen en / of af te leiden uit de vervolghandelingen van die partij(en) of het nalaten daarvan.
- g. De onoorbare praktijken zijn in strijd met de ethiek, de moraal en het fatsoen in het algemeen, en / of in strijd met het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens c.s., en / of in strijd met afgelegde beroepsverklaringen danwel de gebruikelijke beroepseed, normen en waarden.
- h. Paraplu-regelingen als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht, macht en gezag zijn geen aanleiding voor WBA om geen beroep te doen op haar plicht tot beperken, bestrijden of helpen voorkomen van onoorbare praktijken.

2. WBA en specifieke uitgangspunten 'georganiseerde' rechtspraak en advocatuur.

- I. In het kader van de rechtspraak c.s. zijn regels en wetten van toepassing. Deze zijn tot stand gekomen in de samenwerking tussen het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie c.s. enerzijds en de Nederlandse Orde van Advocaten c.s. anderzijds. Deze regelingen dienen uiteraard (ook) de belangen van deze partijen zelf en hun individuele deelnemers. Bij de totstandkoming van deze regelingen zijn de huidige individuele (proces)partijen, in dezen die in het civiel recht / ondernemingen, niet betrokken geweest noch vertegenwoordigd geweest om hun gerechtvaardigde belangen in deze regelingen op te nemen. WBA valt uitdrukkelijk gesteld niet onder de werkingssfeer van deze regelingen voornoemd.

II. Wat zijn de praktische gevolgen van deze regelingen voornoemd?

- i. De advocaat heeft een wettelijk monopolie en specifieke beschermingsrechten als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.
- ii. Er is geen extern en specifiek toezicht op de advocatuur anders dan via de NOVA zelf.
- iii. De advocaat is leidend in alle communicatie, de opdrachtgever c.s. staat 'buiten spel'.
- iv. De rechter laat zich alleen informeren door de advocaat, uitgezonderd de kantonrechter. Alleen de advocaten van beide van mening verschillende partijen informeren de rechter.
- v. De advocaten zijn de 'spil' tussen de maatschappelijke partijen en de rechter.
- vi. Bij geschillen buiten de rechter om bepalen de advocaten de regie, inclusief de inhoud van een regeling in de vorm van een 'schikking' of een vaststellingsovereenkomst.
- vii. De NOVA-reglementen schrijven voor dat de advocaten elkaar onderling niet 'bejegenen'.

- viii. Wel nemen de advocaten onderling heimelijk contact op met elkaar om in 'achterkamertjes' of in Dark Rooms 'geheime afspraken' te maken om deals te regelen. In buitengerechtelijke 'deals' blijft de rechterlijke toets dan nadrukkelijk afwezig.
- ix. De NOvA-reglementen laten voldoende ruimte voor de individuele advocaten om hun 'eigen belangen eerst' te dienen, daarna volgen de belangen van de opdrachtgevers.
- x. De advocaten geven niet meer openheid of informatie dan zij wenselijk achten vanuit hun belang of dat van hun opdrachtgever, niet vanuit wat maatschappelijk wenselijk is of zou zijn. In tegendeel: 'schikkingen', ook die waar de Nederlandse Staat bij is betrokken, zijn volledig afgeschermd en vaak in strijd met het algemeen of maatschappelijk belang.
- xi. De reciprociteit (de wederkerigheid, gelijke behandeling over en weer) bij de advocaten onderling betekent continuïteit van de (onderlinge) dienstverlening. Dit op zich zijn al heimelijke afspraken.
- xii. De opdrachtgevers betalen de rekening uiteindelijk.
- xiii. Grote opdrachtgevers betalen het minst (in aantallen verloren geschillen en in bedragen / geschil), kleine opdrachtgevers betalen het meest (in aantallen en in bedragen / geschil). Dit zowel relatief als absoluut.
- xiv. Morgen herhaalt zich de geschiedenis (als een kopie van vandaag).
- xv. WBA conformeert zich niet aan dit georganiseerde verdienmodel van de advocatuur c.q. de rechtspraak en 'klapt uit de school of is klokkenluider'. Zie het praktijkverslag onder 'Juridisch advies nodig?'.
- xvi. Geen advocaat zal dit systeem van 'georganiseerde rechtspraak' betwisten of bekritisieren omdat het eigen belang, het NOvA-reglement en het perspectief / de reputatie zich daartegen verzetten.

- III. Inherent aan dit georganiseerde systeem is het uitblijven van concurrentie en het verschijnsel van 'verstoppertje' spelen.
De advocaten zeggen, schrijven en informeren de andere partij niet over wat er tegen hen pleit. Zij houden bewijsstukken achter die tegen henzelf pleiten. Dat klinkt logisch en oorbaar maar dat is het niet. Want de historische realiteit is verdwenen. Onder het 'beslagrecht' bestaan echter enkele opties hiertegen maatregelen te treffen.

En de tegenpartij is vaak niet terzake kundig of onmogelijk in de gelegenheid om op de hoogte te zijn of te komen van achtergehouden historisch bewijsmateriaal. Dit fenomeen wordt versterkt door een advocaat die met de advocaat van de tegenpartij 'dealt' en samen de rechter of rechtsgang danwel de uitkomst van een 'schikking' manipuleert. Dat wil zeggen dat de advocaten c.q. de advocatuur de 'waarheidsvinding' blokkeren of manipuleren door zijn of hun werkwijze en gedrag. En daar zelf ook beter van kunnen worden. De heimelijke reciprociteit komt hier ook weer om de hoek kijken.

De buitenwereld blijft onwetend over deze manipulatie die sommige opdrachtgevers, vooral de grote(re) partijen, goed uitkomt. Denk aan de effecten van enerzijds ontkennen, negeren en verzwijgen en anderzijds 'schikken' van zaken die liever geen precedentwerking opleveren.

- IV. En de maatschappelijke partijen blijven de rekeningen maar betalen. Dit uit onwetendheid, 'vertrouwend' op de wetenschappelijk opgeleide advocaten, die ook nog eens een 'beroepseed' hebben afgelegd, een maatschappelijke vertrouwensfunctie vervullen en in een gerespecteerd uniform rondlopen. Deze wetenswaardigheden laten onverlet dat het eigen belang van de advocaat en de advocatuur te allen tijde voorop staat, als het kan onopgemerkt en als het moet heimelijk.
- V. En de rechterlijke macht? Die organiseert, regelt en zit een bijeenkomst voor, kijkt en luistert hiernaar en schrijft een vonnis. Ze voeren de regelingen uit, niet meer en niet minder!

VI. De (uiterlijke) kenmerken van deze werkwijze en het patroon van het gedrag van advocaten in een procedure bij de rechter zijn als volgt samen te vatten.

- a. Een partij hoeft geen medewerking (lees: informatie) te verlenen aan zijn veroordeling.
- b. De rechter in het civiel recht / ondernemingen is passief en doet geen onderzoek naar informatie.
- c. In een procedure brengt de advocaat van de eisende partij dus geen 'bewijsmateriaal' in dat tegen zijn standpunten kan pleiten. Zo werkt de advocaat van de gedaagde partij in principe ook.
- d. De advocaat van de eisende partij presenteert aan de rechter alleen de 'juridische kwestie' en laat alle historische feiten en omstandigheden bewust achterwege. De feiten en omstandigheden waaronder de juridische kwestie is ontstaan blijven dus bewust buiten zijn beschouwing en buiten beeld voor de rechter. De juridische kwestie wordt zo uit zijn context en het hele verband gerukt. Zo blijft de ontstaansgrond van de juridische kwestie buiten beschouwing en kan de verwijtbare houding en het verwijtbare gedrag daarin en daarbij van de eisende partij buiten beeld blijven.
- e. Als de rechter geen onderzoek mag plegen betekenen de voorgaande punten dat een vonnis van de rechter 'per definitie' gebaseerd kan zijn op onvolledige, onjuiste en onvoldoende historische realiteit en het ontbreken van de juiste context .
- f. Als de advocaat van de eisende partij 'bewust' informatie achterhoudt dan is het de taak van de advocaat van de gedaagde partij al die informatie wel in te brengen.
- g. Maar als de advocaten 'onderling geheime afspraken' hebben gemaakt over deze taakvervulling, dan kan het zijn dat de rechter onvolledig, onjuist en onvoldoende zicht heeft op de historische realiteit van het geschil en op de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus ,waardoor zijn vonnis niet juist hoeft te luiden.
- h. Zo'n vonnis neemt dan, door toedoen van een of beide advocaten, wel een loopje met de werkelijkheid. Maar het heeft wel externe rechtskracht voor beide partijen.
- i. De spelregels en de belangen van de desbetreffende advocaten bepalen dus de uitkomst van civiel procederen, niet de rechter op basis van de historische realiteit, de feiten en omstandigheden die zich voordeden en de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus.
- j. De advocaten kunnen ook 'afleiden, camoufleren en uitdagen' in hun stukken. Achteraf weten zij precies wat is nagelaten door de tegenpartij en maken daar dan verwijten over. Alsof zij er daadwerkelijk bij zijn geweest destijds.
- k. Een veelvuldig voorkomend slothoofdstuk in het optreden van advocaten in de aanloop naar procedures is systematisch suggestief verdacht maken, het dreigen en het chanteren. Daar kunnen zij geen genoeg van krijgen.
- l. In de advocatuur is concurrentie nauwelijks aanwezig, des te meer gelden 'geheime' afspraken en onderlinge samenwerking.

Een buitenstaander, waaronder WBA, die dit 'spel' doorziet vraagt zich af hoe dit mogelijk is gemaakt door de wetgevende macht en in stand wordt gehouden door de (huidige) toezichthouders.

De advocaat in kwestie heeft wel een wettelijk monopolie achter zich staan en bedient zich van beschermingsregels als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.

Ontkennen, verzwijgen en negeren van deze gang van zaken door alle deelnemers in deze sector is de garantie op continuïteit van dit georganiseerde systeem en georganiseerd verdienmodel.

En wie betaalt de rekening?

Is recht doen en recht spreken een toneelstuk met de advocaat als 'geheim' acteur en regisseur?

3. WBA standpunten.

Zie de afzonderlijke beschouwingen en brieven aan de partijen die onoorbaar werkten.

Bijlage

Datum: 23 maart 2015 Behandeld door: J.G. Scholten Kenmerk: WBA / Keurentjes / beschouwingen

Inleiding.

Deze beschouwingen betreffen de incassoprocedure van rabobank Flevoland tegen de heer en mevrouw Keurentjes (kantonrechter Lelystad, 3547643 LC EXPL 14-4950).

1. Coöperatieve rabobank Flevoland U.A. te Lelystad, eiser, vertegenwoordigd door haar gemachtigde.
2. Gemachtigde Groenewegen en Partners Gerechtsdeurwaarders te Hilversum.
3. De heer G.J.M. Keurentjes en mevrouw J.A.J.M. Friezen-Keurentjes te Swifterbant, gedaagde.

Het betreft de stukken:

4. Stukken en correspondentie van voor de dagvaarding tussen eiser en gedaagde.
5. De dagvaarding van 27 oktober 2014 (door eiser, de rabo).
6. De conclusie van antwoord van 2 december 2014 (door gedaagde, Keurentjes c.s.).
7. De conclusie van dupliek van 28 februari 2015 (door gedaagde, Keurentjes c.s.).

Dit stuk bevat de volgende onderdelen.

- a. De beide conclusies.
- b. De samenvatting en conclusie.

Het geschil.

Dit gaat over het krijgen van een vonnis ten gunste van de rabo om Keurentjes c.s. te veroordelen tot betaling van € 25.000,- uit hoofde van een particuliere borg ad € 1.000.000,-. Dit voor de openstaande schulden van gefailleerde besloten vennootschappen aan de rabo. Daarna kan de bank dit bedrag onbetwist incasseren. Keurentjes c.s. betwist de betaling van de vordering.

Wat beschouwen we?

Wij gaan met name in op de gang van zaken rond de 'gedingstukken'. De gedingstukken zijn ingebracht door de gemachtigde Groenewegen van de rabo maar die zijn niet volledig en compleet. Dat beschouwen doen wij vanuit ons dossier en vanuit de beschikbare stukken (met stellingen van de gemachtigde Groenewegen in haar dagvaarding en antwoorden etc.). Wij waren als bedrijfsadviseur alleen bij deze procedure betrokken, niet bij de faillissementen. Die stellingen van gemachtigde Groenewegen zijn beweringen die elk op zich staan maar onvolledige en onjuiste informatie kunnen bevatten en op 'halve waarheden' of fictie berusten.

Van belang is vast te stellen wat er wanneer gebeurde.

De gemachtigde Groenewegen probeert achteraf de positie van haar opdrachtgever, eiser de rabobank, zo te sterk mogelijk voor te stellen. Maar zij was er destijds, in 2006, niet bij!

De gemachtigde Groenewegen van de bank doet dat door te stellen dat alle kritiek op de niet juiste en onvolledige dagvaarding, en alle vragen daarover, 'onjuist' zijn en niet relevant. Die ontkenningen en beweringen hoeven helemaal niet juist te zijn, integendeel. Maar die ontkenningen moeten afschrikken en voorkomen dat er nog langer discussie blijft bestaan over de rol van de rabobank destijds. En de aanhouder wint meestal, niet altijd.

Vervolgens ontstaat het risico dat de benadeelde partij, Keurentjes c.s., een advocaat raadpleegt. Dat is een risico want die te hulp gevraagde advocaat kan best een 'relatie' hebben met dezelfde rabo of met de gemachtigde Groenewegen van de rabo. Dan heeft de te hulp geschoten advocaat van Keurentjes c.s. een 'dubbele pet op' waarvan u niet op de hoogte bent noch op de hoogte komt, want u gaat ervan uit, en vertrouwt erop, dat zoiets in Nederland niet gebeurt. U vertrouwt erop dat zoiets niet voorkomt. Wel dus! Samen komen de advocaten er wel uit. Volgens de regels van de Nederlandse Orde van Advocaten kan en mag dit niet maar komt het verschijnsel dagelijks vele malen voor. De gemachtigde van Keurentjes

c.s., De Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V., is geen advocaat en dus loopt Keurentjes c.s. genoemde risico's niet.

Het is vervolgens aan de rechter alle relevante 'feiten' te achterhalen die in de procedure beschikbaar moeten komen om tot een juiste beoordeling daarvan in relatie tot de wetgeving te komen. Dat advocaten elk voor zich, of samen in overleg, kunnen bepalen wat de rechter wel en niet tot zijn beschikking krijgt is dubieus.

a. De beide conclusies.

Brief 1, de conclusie van antwoord.

Rechtbank Midden-Nederland
Kamer voor kantonzaken / zittingsplaats Lelystad
T.a.v. de civiele griffie
Postbus 2035
8203 AA LELYSTAD
E-mail: civiel.RB-MNL.Lelystad@rechtspraak.nl

Datum:
2 december 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
zittingsdatum: 12 november 2014
Gedaagde: G.J.M. Keurentjes en J.A.J.M. Friesen
Eiser: Coöperatieve Rabobank Flevoland U.A.
Zaaknummer: 3547643 LC EXPL 14-4950

Conclusie van antwoord op de dagvaarding van
27 oktober 2014

Edelachtbare,

Namens de heer G.J.M. Keurentjes en mevrouw J.A.J.M. Friesen, en in onze hoedanigheid van bedrijfsadviseur, reageren wij als volgt.

De kredietverstrekking.

Het krediet groot ca. € 2.000.000,-, dat wil zeggen het totale krediet aan zakelijk en privé, is aangeboden in augustus 2005. In september 2005 tekenen gedaagden de akte van borgtocht. In november 2006 failleren de ondernemingen van gedaagden nadat eiser daaraan voorafgaand de kredieten heeft opgezegd.

Zowel de grootte van de kredietverlening als de wijze waarop die is beëindigd, roepen vragen op. Dan is het van belang dat, voor uw juiste beeldvorming, eiser alle relevante stukken overhandigt waaruit blijkt waarom zij de kredietverlening heeft opgezegd en hoe de uitwinning van zekerheden is verlopen.

Bovendien is het raadselachtig waarom bij een krediet van ca. € 2 miljoen een borgstelling van € 1 miljoen is verlangd. Waren borgens zo vermogend dat dit een realistische voorwaarde van eiser was?

Waarom was er sprake van ondertekening van de aanbieding door de adviseur bijzondere kredieten?

Wij zien de relevante stukken en daarbij behorende toelichting graag tegemoet. Dan kan daarop alsnog door ons worden gereageerd indien nodig.

Overleg met de rabobank.

Vanaf januari 2007 is er sprake van min of meer geregeld en open overleg tussen gedaagde en eiser over de restschuld. In februari 2011 vraagt eiser persoonlijke- en privégegevens op die op de privacy van gedaagden betrekking hebben. Deze worden gedeeltelijk beschikbaar gesteld in de brief van maart 2011. Eiser acht de verstrekte informatie onvoldoende en wil een compleet beeld van de inkomsten en uitgaven van gedaagden om te kunnen beoordelen of een betaalregeling mogelijk is. Omdat het bij de verstrekte informatie blijft, inclusief beslag op het loon, schakelt eiser een incassobureau in.

Waarop baseert eiser zijn standpunt recht te hebben op alle informatie over vermogen en inkomen van gedaagden? Wij zien het antwoord met belangstelling tegemoet.

In onze brief van 7 juni 2012 geven wij aan dat het incassobureau normaliter beschikt over alle informatie uit het dossier van eiser. Wij herhalen dat er in de vermogens- en inkomenspositie geen wijzigingen zijn opgetreden.

Op onze vraag of € 150.000,- incassokosten (!) wel terecht zijn is het antwoord van 'Groenewegen en Partners Gerechtsdeurwaarders' 'ja'. Dat is gebaseerd op 'oude wetgeving' en volgt uit 'het systeem'. Dat hier terzake sprake is van 'onredelijk bezwarende bepalingen' in de voorwaarden van eiser c.q. gevolmachtigde komt niet ter sprake. De vraag is genegeerd en ontkennend beantwoord en de onzinnige kosten blijven gehandhaafd. Waarvan akte.

Ook later melden wij dat het logisch is voor eiser om op basis van de beschikbaar gestelde gegevens beslissingen te nemen en conclusies te trekken over de haalbaarheid van een betaalregeling met gedaagde.

Afkoopregeling rabo.

In december 2012 richten wij ons tot eiser omdat gedaagde op eigen gelegenheid met kleine schuldeisers afkoopregelingen treft. Deze regelingen zijn voorgefinancierd door de familie van gedaagde. Dat afkopen bieden wij eiser dan ook aan en vragen om overleg. Uitgangspunt is daarbij dat niet de afloscapaciteit van gedaagden maar de medewerking van de familie bepalend is voor de inhoud van deze regeling.

Op verzoek vullen wij een 'familievoorstel' in wat erop neerkomt dat tegen betaling door de familie van € 27.500,- finale kwijting voor het onbetaald gebleven deel volgt. De vordering is dan € 1040.011,71 (!). Daarbij is namens de familie onderbouwd dat zij nu alle risico's lopen van de voorfinanciering hiervan.

Het voorstel wordt op 19 april 2013 afgewezen omdat door eiser niet is te achterhalen of het een maximaal haalbaar bedrag behelst. Hierbij komt de afloscapaciteit van gedaagden weer centraal te staan terwijl die niet relevant is in relatie tot het door ons gedane voorstel.

Verhaalonderzoek.

Op 19 augustus 2014 kondigt eiser een dagvaarding aan en een verhaalonderzoek. Mogelijk is de inkomens- en vermogenspositie verbeterd.

Wij antwoorden op 8 september 2014 dat de situatie al jaren ongewijzigd is en dat een beter voorstel er niet in zit.

Uit de dagvaarding blijkt dat het verhaalonderzoek € 1.219,75 heeft gekost. Dat onderzoek is gedaan in de wetenschap dat gedaagden die kosten niet kunnen voldoen en dat de rabo haar vordering hiermee verhoogt. Wij maken bezwaar tegen deze gang van zaken. Als gedaagden deze rekening betalen hebben zij ook recht op een afschrift van de rapportage. Ook is dit declareren gebaseerd op een onredelijk bezwarende bepaling hetgeen de rechter kan beamen.

Hoogte van de vordering.

Eiser komt tot de conclusie (in punt 19) dat er wettelijke rente vanaf 25 januari 2007 verschuldigd is over de hoofdsom van € 1 miljoen en aan incassokosten ad € 1.219,75.

Eiser dient die bedragen concreet te vermelden inclusief onderbouwing daarvan middels een kopie van de berekening. Eiser bedoelt met incassokosten waarschijnlijk de verhaalkosten?

Geen verweer gevoerd.

Dat stelt eiser in punt 20. Gedaagden hebben wel verweer gevoerd hetgeen blijkt uit de stukken die eiser alsnog overhandigt 'op desgevraagd c.q. ons verzoek' voornoemd. De kredietopzegging is namelijk weldegelijk bekritiseerd en ondeugdelijk onderbouwd.

Voorbehouden.

Wij behouden ons in dezen het recht voor op onderdelen, onder andere terzake van later nog te ontvanger stukken, nadien te mogen reageren.

Dat behelst ook betwisting van de rechtmatigheid van de onderhavige borgtocht, en eventueel een tegenvordering, indien de onrechtmatigheid van de claim op de borgtocht achteraf mocht worden vastgesteld in relatie tot onrechtmatige opzegging van de kredietfaciliteit.

Verzoek aan de rechter.

Eiser te gelasten 'alle' gevraagde stukken c.q. toelichting aan gedaagde beschikbaar te stellen en de gestelde vragen te beantwoorden.

Hoogachtend,

Waagmeesters Bedrijfs Advies

J.G. Scholten

Brief 2, de conclusie van dupliek.

Rechtbank Midden-Nederland
Kamer voor kantonzaken / zittingsplaats Lelystad
T.a.v. de civiele griffie
Postbus 2035
8203 AA LELYSTAD
E-mail: civiel.RB-MNL.Lelystad@rechtspraak.nl

Datum:
28 februari 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
zittingsdatum: 4 maart 2015
Gedaagde: G.J.M. Keurentjes en J.A.J.M. Friesen
Eiser: Coöperatieve Rabobank Flevoland U.A.
Zaaknummer: 3547643 LC EXPL 14-4950

Conclusie van dupliek

Edelachtbare,

Namens de heer G.J.M. Keurentjes en mevrouw J.A.J.M. Friesen, en in onze hoedanigheid van bedrijfsadviseur, reageren wij als volgt.

In deze conclusie van dupliek houden wij de volgorde c.q. nummering aan uit de conclusie van repliek.

De standpunten van eiser.

12. Eiser weigert steeds 'desgevraagd' haar beweringen en verklaringen uit zowel de dagvaarding als de conclusie van repliek met bewijsstukken te onderbouwen. Daarbij verwijt zij gedaagden dat te doen!

13 en 14. De vraag luidde: waarom aangeboden en getekend door bijzonder beheer? Kennelijk was het kredietbeheer van deze kredietrelatie al reeds ondergebracht bij de risicovolle afdeling?

Het antwoord op de laatste vraag is dus ja! Vanuit een risicovolle positie is dus het krediet verhoogd met ca. € 700.000,- en ca. een jaar later zijn de ondernemingen gefailleerd na kredietopzegging door de rabobank.

Wat verstaat de rabobank in dezen onder 'zorgplicht'?

15. Gedaagden betwisten dat uit de borgakten duidelijk blijkt dat zij wisten 'waartoe zij zichzelf verbonden' door het tekenen ervan. Waarop baseert eiser zich concreet?

Dat de borgakten besproken zijn met gedaagden, waaronder wij verstaan het begrijpen door gedaagden van de risico's die daaruit voortvloeien, moet eiser nog even onderbouwen.

Wat verstaat de rabobank in dezen onder 'zorgplicht'?

16. Gevraagd werd of de borgstelling van € 1.000.000,- realistisch was destijds. Eiser geeft geen antwoord op deze cruciale vraag.

Het antwoord op de laatste vraag is dus ja! Vanuit een risicovolle positie is dus het krediet verhoogd met ca. € 700.000,- en ca. een jaar later zijn de ondernemingen gefailleerd na kredietopzegging door de rabobank.

Wat verstaat de rabobank in dezen onder 'zorgplicht'?

17. De vraag luidde of relevante stukken overlegd konden worden? Kan eiser die dan alsnog inbrengen ten behoeve van de informatieplicht tegenover de rechter en gedaagde?

18. In de opzeggingsbrief ontbreekt het echte motief van de rabobank. Mondeling werd bezwaar gemaakt tegen de grote hoeveelheden contant geld die gedaagde uit hoofde van zijn machinehandel met relaties in Oost-Europa ontving. Vanuit die contante stortingen werden de handelscrediteuren voldaan. Eerst verkopen, dan geld incasseren, dan storten en dan de inkoop betalen.

19. De vraag luidde of relevante stukken overlegd konden worden? Kan eiser die dan alsnog inbrengen ten behoeve van de informatieplicht tegenover de rechter en gedaagde?

De verkoop van al het onroerend goed, de gehele voorraad landbouwmachines en –werktuigen alsmede de gehele partij inventarisstukken inclusief gereedschappen etc. is executoriaal verkocht. Ver onder de handelswaarde mede omdat de rabo c.q. de curator er snel vanaf wilden.

Waarom krijgt de rechter deze stukken niet bij de dagvaarding te zien? Wil eiser zich beperken tot het juridische vraagstuk en haar 'eigen doen en laten' rond de historische feiten buiten beeld laten? Kan eiser die bewijsstukken dan alsnog inbrengen ten behoeve van de informatieplicht tegenover de rechter en gedaagde?

20. Op basis waarvan heeft gedaagde zijn rechten verwerkt? Dat maakt eiser niet duidelijk en ons verzoek luidt dan ook dit nader te onderbouwen.

21. Gedaagde wilde (en kan) geen betaalregeling treffen. Dat is de wens van eiser steeds geweest! En alle verstrekte informatie, inclusief die rond het beslag op het loon, was duidelijk en voldoende informatief.

22. De rabobank wees het voorstel tot finale kwijting, afkomstig van de familie, af. De familie kan en mag zich op het standpunt beroepen dat zij, en niemand anders, bepalen welk bedrag en onder welke voorwaarden dat bedrag geleend wordt aan gedaagden. De familie neemt het risico over van gedaagden en dat is heden ten dage geen kleinigheid. Dit standpunt was duidelijk vermeld in het voorstel.

23. Gedaagde wilde (en kan) geen betaalregeling treffen. Dat is de wens van eiser steeds geweest! En alle verstrekte informatie, inclusief die rond het beslag op het loon, was duidelijk en voldoende informatief.

24. Gedaagde bracht € 150.000,- incassokosten in rekening, geen € 15.000,-! Het toppunt van een 'onredelijk bezwarende bepaling' maar is wel realiteit bij (het incassobureau van) de rabo.

25. Dat is door ons niet zo begrepen maar nu wel duidelijk.

26. De vraag luidde of relevante stukken terzake de rentepercentages en de renteberekening overlegd konden worden? Kan eiser die dan alsnog inbrengen ten behoeve van de informatieplicht tegenover de rechter en gedaagde?

Gelet op de laatste ontwikkelingen rond de interbancaire rente, die is nagenoeg 'nul' procent, kan nauwelijks meer sprake zijn van 'vermogensschade' bij eiser. Ook de spaarrente en de rente op deposito's bij de rabo zijn rond de 'nul' procent. Wij zijn nieuwsgierig welk rentepercentage de rabo in de door haar achtergehouden berekeningen hanteerde in de loop van de periode 2006 t/m 2015.

Van nog groter belang is de vraag waarop de rabo de renteclaim baseert. Gebruikelijk is dat in uitzichtloze situaties als de onderhavige, de restantschuld rentevrij wordt gemaakt.

27. Eiser stelt hier, vrij vertaald, dat zij 'steeds zorgvuldig heeft gehandeld' OMDAT gedaagde niet heeft gesteld noch aannemelijk heeft gemaakt of bewezen heeft dat de rabo 'onzorgvuldig handelde'.

Mogen wij onder andere verwijzen naar de inhoud van bovenstaande antwoorden op de punten 13, 14, 15, 16, 19 en 26?

En dat terwijl eiser haar beweringen, verklaringen en stellingen nog moet onderbouwen met stukken.

Laat de rechter maar uitmaken of gedaagde een 'onduidelijk en niet-juridisch inhoudelijk verweer' heeft gevoerd. Het ontbreken van 'desgevraagde stukken' in de (dagvaarding en de) conclusie van repliek spreekt duidelijke taal en behoeft geen enkele verdere motivering.

28. De opzegging van het krediet dateert van 13 november 2006. Daarna heeft de curator alle relevante stukken bij gedaagden opgevraagd en die zijn (nog) niet retour gekomen.

Gedaagden zijn ervaringsdeskundigen in handel en reparatie van landbouwmachines en –werktuigen, geen experts in dossiervorming en 'kleine lettertjes' in juridische teksten en akten, zoals die van de rabo en haar gemachtigde.

29. De vraag luidde of relevante stukken overlegd konden worden? Kan eiser die dan alsnog inbrengen ten behoeve van de informatieplicht tegenover de rechter en gedaagde?

Gedaagden wensen nog het volgende tot uitdrukking te brengen.

De houding en het gedrag van de rabo en haar gemachtigde weerspiegelen een zekere 'verwijtbaarheid' richting gedaagden. Het lijkt er op dat zij gedaagden de schuld geven van 'het verlies' van € 1 miljoen. Strikt zakelijk bezien is dat begrijpelijk maar niet helemaal logisch.

Gedaagden hebben namelijk geld geleend, € 2 miljoen, met de bedoeling er een bloeiende onderneming mee 'op te bouwen en die in stand te houden'. Niet meer en niet minder. En de rabo ondersteunde dat initiatief! Er was wederzijds vertrouwen in elkaar.

Zou gedaagde meewerken aan zijn eigen ondergang in 2006? Heeft gedaagde er belang bij om, na een kredietopzegging, failliet te gaan? Onder normale omstandigheden was er geen bedrag van ca. € 2 miljoen verspeeld door executie van activa onder een slecht gesternte.

Dat het wel zo gelopen is, is bijzonder spijtig maar niet de opzet noch de wens geweest van gedaagde. Gedaagde kampt nog elke dag met 'de gebakken peren' die zij persoonlijk en aan den lijve ondervinden. Het beslag op het salaris is ongewenst, ongewild en onwerkbaar maar wel 'realiteit'.

Onverplicht en onverschuldigd herhalen wij nog eenmaal het eerder gedane bod namens de familie. Zij betalen € 27.500,- tegen finale kwijting van al hetgeen na betaling van de afkoopsom verschuldigd is aan eiser, de afkoopsom te voldoen binnen een maand na datum van de vaststellingsovereenkomst die wij opstellen.

Verzoek aan de rechter.

Eiser alsnog te gelasten 'alle' gevraagde stukken c.q. toelichting aan gedaagde beschikbaar te stellen en de gestelde vragen te beantwoorden.

Hoogachtend,
Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

Bijlage: een persoonlijke visie van de auteur van deze conclusie op de gang van zaken rond deze procedure

Een persoonlijke visie van de auteur van deze conclusie op de gang van zaken rond deze procedure.

In hoofdlijnen de uitwerking van rechtdoen en recht spreken in samenwerking met advocaten.

1. De wetten en regels rond rechtspraak en advocatuur zijn gemaakt tussen het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het OM enerzijds en de Nederlandse Orde van Advocaten anderzijds.
2. Een partij hoeft geen medewerking (lees: informatie) te verlenen aan zijn veroordeling.
3. De rechter in het civiel recht / ondernemingen is passief en doet geen onderzoek naar informatie.
4. Een juridisch geschil kun je oplossen buitengerechtelijk en gerechtelijk (lees: procederen).
5. Buitengerechtelijk vertrouwen de opdrachtgevers op de onafhankelijke, objectieve en zakelijke adviezen en werkzaamheden van de advocaat / raadsman die zij betalen.
6. In een procedure brengt de advocaat van de eisende partij geen 'bewijsmateriaal' in dat tegen zijn standpunten pleit, idem werkt de advocaat van de gedaagde partij.
7. Als de rechter geen onderzoek mag plegen betekent het voorgaande dat een vonnis 'per definitie' gebaseerd kan zijn op onvolledige, onjuiste en onvoldoende historische realiteit van de casus.
8. Als de advocaat van de eisende partij 'bewust' informatie achterhoudt dan is het de taak van de gedaagde partij die informatie in te brengen, idem geldt het omgekeerde voor de gedaagde partij.
9. Maar als de advocaten 'onderling geheime afspraken' hebben gemaakt over deze taakvervulling, dan kan het zijn dat de rechter onvolledig, onjuist en onvoldoende zicht heeft op de historische realiteit van het geschil waardoor zijn vonnis niet juist hoeft te luiden.
10. Het vonnis neemt dan wel een loopje met de werkelijkheid, het heeft wel externe rechtskracht voor beide partijen.

11. De spelregels en de belangen van de desbetreffende advocaten bepalen dus de uitkomst van civiel procederen, niet de rechter op basis van de historische realiteit of de feiten die zich voordeden.
12. In de advocatuur is concurrentie nauwelijks aanwezig, des te meer gelden 'geheime' afspraken en samenwerking.
13. Een buitenstaander die dit 'spel' doorziet vraagt zich af hoe dit mogelijk is gemaakt door de wetgevende macht en in stand wordt gehouden door de toezichthouders.
14. Ontkennen, verzwijgen en negeren van deze gang van zaken door alle deelnemers in deze sector is de garantie op continuïteit van dit georganiseerde systeem en georganiseerde verdienmodel.
15. De advocaat in kwestie heeft wel een wettelijk monopolie achter zich staan en bedient zich van beschermingsregels als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.
16. En wie betaalt de rekening?
17. Is recht doen en recht spreken een toneelstuk met de advocaat als 'geheim' acteur en regisseur?

Dit is niet alleen ongemakkelijk maar ook maatschappelijk onaanvaardbaar.

Je moet het als mens maar kunnen en durven.

En als wetenschapper, beëdigd, maatschappelijk vertrouwenspersoon, voortschrijdend in een gerespecteerd uniform en tegen een tarief van Hfl. 500,- all in per uur.

J.G. Scholten

Waagmeesters Bedrijfsadvies

b. De samenvatting en conclusie.

- xii. In augustus 2005 verhoogt de rabobank afdeling 'bijzonder beheer' het krediet met € 700.000,-.
- xiii. Op basis waarvan verhoogde bijzonder beheer dit krediet met € 700.000,-?
- xiv. Waarom vraagt de rabobank daarbij een persoonlijke borgstelling van € 1 miljoen, waar de ondernemer niet sterk genoeg voor is? Zijn de risico's van deze borg wel besproken?
- xv. In november 2006 failleren de krediet nemende besloten vennootschappen nadat de rabobank het krediet heeft opgezegd. Dat is ruim een jaar na de kredietverhoging! Waarom een opzegging?
- xvi. Waarom brengen de zekerheden (zakelijk en privé onroerend goed en bedrijfsinventaris) zo weinig op?
- xvii. Bij de incasso van de borg eist de gemachtigde Groenewegen van de rabobank incassokosten ter grootte van € 150.000,-. Is dit (g)een 'onredelijk bezwarende bepaling' van de rabobank?
- xviii. De gemachtigde Groenewegen van de rabobank laat alle feiten en omstandigheden die tezamen geleid hebben tot de incasso van de borg (lees: het verlies voor de rabobank van ca. € 1 miljoen) altijd en overal bewust buiten beschouwing. Waarom doet zij dat? Om de rol van de rabobank in deze affaire te ontkennen, te verzwijgen en te negeren? De rechter behoort toch te beschikken over deze cruciale informatie om tot een juist oordeel te kunnen komen?
- xix. In haar conclusie van repliek stelt de gemachtigde Groenewegen van de rabobank dat de gemachtigde van Keurentjes c.s. geen 'bewijsstukken of onderbouwing' geeft in haar conclusie van antwoord. Maar de 'bewijsstukken of onderbouwing' die zijn gevraagd van de gemachtigde Groenewegen ontbreken geheel (zie ook punt vii). Die hadden toch bij de dagvaarding gevoegd moeten en kunnen zijn?
- xx. Wat verstaat de rabobank onder haar 'zorgplicht' in dezen?
- xxi. Wat verstaat de gemachtigde Groenewegen van de rabobank onder haar 'zorgplicht' in dezen?
- xxii. Zowel de gemachtigde Groenewegen van de rabobank (opdrachtnemer) als de rabobank (opdrachtgever) manipuleren bewust de rechter door zo veel mogelijk relevante informatie, danwel de historische realiteit, niet aan de rechter beschikbaar te stellen bij de dagvaarding met als gevolg dat de rechter geen juist en geen volledig beeld heeft of krijgt van de ontstaansgeschiedenis die aanleiding gaf tot de incasso van de borg. Dat heeft tot gevolg dat de rechter geen juist oordeel kan vellen in het vonnis.

Tot slot.

Diegenen die een borgstelling hebben afgegeven, of gaan afgeven, lopen ongelooflijk veel en grote risico's later.

De opdrachtgever (bijvoorbeeld de rabo) is verantwoordelijk en aansprakelijk voor wat zijn opdrachtnemer (bijvoorbeeld gemachtigde Groenewegen) doen en laten.

En de formele gang van zaken in de gerechtelijke procedure heeft niets te maken met wat er in de praktijk, de historische realiteit, is gebeurd. De papieren wereld en eigen regeltjes van de advocatuur en de rechtspraak, in combinatie met de 'heimelijke onderlinge contacten' tussen de advocaten, is onderdeel van het gebruikelijke verdienmodel en werpt vroeg of laat dankbare vruchten af voor deze acteurs.

In ons praktijkverslag 'Juridisch advies nodig?', te vinden op www.bedrijfsadviseur.biz onder 'stekeligheden' staan alle grappen en grollen van de advocatuur vermeld die wij hebben meegemaakt in deze en andere casussen.

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfsadvies